

Državni zakonik

za

kraljevine in dežele v državnem zboru zastopane.

Kos XX. — Izdan in razposlan dne 20. maja 1876.

68.

Postava od 12. marcija 1876,

o nabavi denarjev, še potrebnih za železnico od Leobersdorfa do Sv. Hipolita (St. Pölten) in postranske proge, da se dodelajo in v službo denejo.

S privolitvijo obeh zbornic državnega zbora ukazujem takó:

Člen I.

Državni upravi daje se oblast, za dokončanje in v službo djanje železnice Leobersdorfsko-Sv. Hipolitske s postranskimi progami vred, ki je predmet postavi od 16. maja 1874 (Drž. zak. št. 64), kupiti ter prevzeti vse obligacije predstvenega zajma (posodila) v skupni nominalni vsoti od sedem milijonov šestkrat sto dva in dvajset tisoč (7,622.000) goldinarjev avstr. veljave v srebru, ki ga naredé koncesionarji tega železnocestnega podjetja, oziroma delničarska družba kot njihova nastopnica, ki bode nosil obresti po pet od sto v srebru, in kateri se odplača po razdolžnem od vlade potrjenem črteži i to pod naslednjimi uveti.

Člen II.

Te predstvene obligacije (prioritete) prevzame državna uprava takó, da za vsako predstveno obligacijo od dveh sto (200) goldinarjev avstr. veljave v srebru našteje po sto petdeset (150) goldinarjev avstr. veljave v notah.

Kupščino je koncesionarjem, oziroma delničarski službi kot njihovi naslednici v mesečnih ponapredščinah izročati po meri, kakor bode delo napredovalo. Takisto bode tudi ponapredščine za delo, zaukazane v členu I postave od 16. maja 1874 (Drž. zak. št. 64), v prihodnje vsak mesec naprej dajati.

Člen III.

Vse gori omenjene predstvene obligacije naj se brž po izdatbi oddadó državni upravi. Plačevanje obresti naj se jim začne 1. dne julija meseca 1877. Ako bi vsled prihrambe še kaj ostalo od te kupščine po tem, ko bodo vse proge tega podjetja dodelane in v občno službo dane, naj se ostanek kupščine izročí samo pod tem uvetom, da se dotična vsota porabi za osnovo rezervnega fonda.

Člen IV.

Zastavna pravica, katero je vknjižiti na železnocestne proge Leobersdorf-Sv. Hipolit s panogo v Schrambach, oziroma Freyland, Pöchlarn-Gaming in Leobersdorf-Gutenstein za prioritete, katere prevzame državna uprava po členu I, pridi v redu precej za zastavno pravico, vknjiženo na korist državni upravi po členu IV dogovora od 31. januarja 1875 (Drž. zak. št. 11) v zagotovitev pona-predščin, danih vsled člena I le-tega dogovora.

Člen V.

Delniški kapital za 4,200.000 avstr. veljave v srebru, s katerim se po pravilih napravi delničarska družba, znižati je na 3,610.000 gl. avstr. veljave v srebru.

Pravica glasovanja, ki pristoji vladi z 20 glasovi najmanj, ne bode z ozirom na državno posest delnic v glavnem zboru prihodnje delničarske družbe podvržena nobeni drugi utesnitvi razen te, da državna uprava nikdar ne zedini v svoji roki po več glasov, nego znesó vsi drugi v glavnem zboru kdaj zastopani glasovi.

Vlada bode vrhi tega za ta čas, dokler bode državna blagajnica po imetji delnic ali prioritet vdeležena tega podjetja, najmanj tri ude v načelstvo (upravno svetovalstvo) družbi imenovala. Oni imajo pravico, ustavljati take naredbe načelstva, za katere se jim zdi, da zadevajo ob finančialne državne interese, izvira-joče iz omenjene deležnosti državne blagajnice.

Člen VI.

Zvršiti to postavo, katera pride v moč s razglasitvenim dnevom, naročeno je ministru za trgovino in finančnemu ministru.

Na Dunaji, dne 12. marcija 1876.

Franc Jožef s. r.

Auersperg s. r.

Chlumecky s. r.

Pretis s. r.

69.

Dogovor od 9. maja 1876,

o nabavi denarjev za dokončanje in v službo djanje železnice Leobersdorfsko-Sv. Hipolitske s postranskimi krili in o deloviti premeni in dopolnitvi dogovora od 31. januarja 1875 (Drž. zak. št. 11).

Med c. kr. ministerstvoma za trgovino in finance zastopajočima c. kr. erar z ene strani in gospodi: grofom Viktorjem Wimpffen, Adolfom Horst, Leopoldom Hutterstrasser, Aleksandrom Curti in Avgustom Köstlin kot koncesionarji železnice Leobersdorf-Sv. Hipolit s postranskimi progami z druge strani, ukrenil se je in naredil na podlogi postave od 12. marcija 1876 (Drž. zak. št. 68) vsled Najvišje odloke od 12. marcija 1876 naslednji dogovor:

§. 1.

C. kr. državna uprava kupi ter prevzame vse obligacije predstvenega zajma (posodila) v skupni nominalni vsoti od sedem milijonov šestkrat sto dva in dvajset tisoč (7,622.000) goldinarjev avstr. veljave v srebru, ki ga naredé koncesionarji tega železnocestnega podjetja, oziroma delničarska družba kot njihova nastopnica, ki bode nosil počenshi od 1. julija 1877 obresti po pet od sto v srebru, in kateri se odplača po razdolžnem od vlade potrjenem črteži i to pod naslednjimi uveti.

§. 2.

Ondukaj omenjene predstvene obligacije prevzame po §. 1 državna uprava takó, da pride na vsako predstveno obligacijo za dvesto goldinarjev (200 gl.) avstr. veljave v srebru po sto in petdeset (150) goldinarjev avstr. veljave v bankovni valuti, tedaj na vse prioritete, ki se prevzamejo, 5,716.500 gotovih goldinarjev avstr. veljave v bankovni valuti.

Vse gori omenjene predstvene obligacije naj se brez odloga, zadnji čas do 1. julija 1876 izdadó in precej po izdatbi izročé c. kr. finančnemu ministerstvu.

Kupščino za te predstvene obligacije bode c. kr. finančno ministerstvo po tem, ko bodo do dobrega izpozajete državne ponapredščine od 2,500.000 gl. avstr. veljave, ki jih ima državna uprava po postavi od 16. maja 1874 (Drž. zak. št. 64), oziroma po dogovoru od 31. januarja 1875 (Drž. zak. št. 11) podeliti, sukcesivno po meri potrebnostnih preudarkov, ki jih gospodje koncesionarji, oziroma prihodnja delničarska družba med 20. in zadnjim dnevom vsacega meseca c. kr. trgovinskemu ministerstvu za prihodnji mesec podadó in prav obrazložé, in katere tudi državni delo nadzirajoči organi poverijo, dajalo na neštempljana prejemna potrdila zastopnikom gospodov koncesionarjev, oziroma delničarske družbe, ki svojo pravico do tega veljavno izkažejo.

Ob enem s potrebščinskimi preudarki za prihodnji mesec dolžni bodo gospodje koncesionarji predlagati tudi o faktični uporabi na račun prejšnjega meseca iz državne blagajnice danih vsot na namene, imenovane v potrebščinskem

preudarku prejšnjega meseca, prav obrazložene in po državnih delo nadzirajočih organih potrjene izkaze.

Takisto se bodo od dne, katerega pride v veljavo ta dogovor, vsak mesec naprej izročale ponapredščine, katere državna uprava daje za delo na podlogi člena I v postavi od 16. maja 1874 (Drž. zak. št. 64), oziroma po členu I dogovora od 31. januarja 1875 (Drž. zak. št. 11).

Vendar se ustanavlja, da se bode v letu 1876 v imenu kupščine za prevzete prioritete izplačalo samo toliko, kolikor bode po stanu železnocestnega dela neogibno potreba, takó namreč, da državna uprava nikakor ne plača čez 4,000.000 (štiri milijone) goldinarjev avstr. veljave vsega skup, ter naj se gospodje koncesionarji ozirajo na to že takrat, ko bodo sestavljali potrebsčinske preudarke.

Ako bi vsled prihrambe še kaj ostalo od te kupščine po tem, ko bodo vse proge tega podjetja dodelane in v občno službo dane, naj se ostanek kupščine izroči samo pod tem uvetom da se dotična vsota dene v poseben rezervni fond, kateri se brez poprejšnjega vladinega odobrenja nikakor ne bode smel načeti.

§. 3.

Delniški kapital od 4,200.000 gl. avstr. veljave v srebru, s katerim se je mislila napraviti delničarska družba, zniža se na tri milijone šest sto deset tisoč goldinarjev (3,610.000 gl.) avstr. veljave v srebru, ter so gospodje koncesionarji osebno nerazdelno zavezani za to, da se ostanek tega znižanega delniškega kapitala, v nominalni vsoti enega milijona sto deset tisoč (1,110.000) goldinarjev avstr. veljave v srebru, ki se — odbivši 2,500.000 gl. državnega prispevka — res dobavi, oziroma vplača, in to po kursu, katerega vlada v zmislu postave od 16. maja 1874 (Drž. zak. št. 64) odobri.

Vrhu tega izrekujejo gospodje koncesionarji svoje privoljenje, da naj kavcija v efektih, katero so o podelitvi koncesije v zagotovitev dolžnosti na to stran prevzetih položili v vsoti od petdeset tisoč (50.000) goldinarjev avstr. veljave, služi zlasti tudi v zagotovilo popolnega vplačanja gori omenjenega delniškega kapitala od 1,110.000 gl. avstr. veljave, ter da ostane v rokah državne uprave dotle, dokler ne bode isti delniški kapital popolnoma vplačan.

§. 4.

Zastavna pravica, katero je vpisati v železniško-knjižni vložek, odprt v železnocestni knjigi c. kr. Dunajskega deželnega sodišča železnocestnim progam Leobersdorf-Sv. Hipolit s krilom v Schrambach, oziroma Freyland, Pöchlarn-Gaming in Leobersdorf-Gutenstein za prioritete, katere prevzame državna uprava, pride v redu precej za zastavno pravico vknjiženo na korist državni upravi po členu IV dogovora od 31. januarja 1875 (Drž. zak. št. 11) v zagotovitev ponapredščin, danih vsled člena I le-tega dogovora, takó namreč, da bode vknjižek za prioritete vpisan na prvem mestu v stanu bremen (obtežeb), kadar se izbriše ravno omenjena državna zastavna pravica.

§. 5.

Gospodje koncesionarji prevzemajo dolžnost, skrbeti za to in vse prizadjeti si, da se, kolikor bode na njih, delničarska družba, katero je napraviti v zmislu

Najvišjega dopustnega pisma od 3. novembra 1874 (Drž. zak. od leta 1875 št. 10) in na podlogi določil obseženih v pričujočem dogovoru, oziroma v pravilih temu dogovoru priličiti se imajočih, po dogovoru z državno upravo ustanovi v štirih dnevih od dne, katerega je podpisan pričujoči dogovor.

Z ozirom na namišljeno ustanovitev ukrepajo se soglasno zlasti naslednja določila, ki jih je sprejeti med pravila delničarske družbe:

- a) Pravica glasovanja, ki pristoji vladi z 20 glasovi najmanj, ne bode z ozirom na državno posest delnice v glavnem zboru prihodnje delničarske družbe podvržena nobeni drugi utesnitvi razen te, da državna uprava nikdar ne zedini v svoji roki po več glasov, nego znesó vsi drugi v glavnem zboru kdaj zastopani glasovi.

Ako bi nasproti na kak glavni zbor razen zastopnikov državne blagajnice ne bilo drugega delničarja, ne veljá poslednjič omenjena utesnitev.

- b) Vlada ima za ta čas, dokler bode državna blagajnica, imajoč delnice ali prioritete, vdeležena pri tem podjetji, pravico imenovati štiri ude v načelnitvo (upravno svetovavstvo) družbino.

Oni imajo pravico, ustavljati take naredbe načelstva, za katere se jim zdi, da zadevajo ob finančialne državne interese, izvirajoče iz omenjene deležnosti državne blagajnice.

- c) Iz upravnega svetovavstva naj se postavi eksekutivni komitet, ki stoj podjetja ravnateljstvu na strani, in brez katerega to ravnateljstvo ne sme nič važnejšega narejati ali ukazovati, zlasti ne pogodeb sklepati. — V tem eksekutivnem komitetu mora vlada biti zastopana po udu upravnega svetovavstva, katerega ona določi.

Sostavo in področje eksekutivnega komiteta je določno uravnati, ter potrebuje dotični sklep vladinega odobrila.

- d) Vsote, katere bi se pri delanji železnice in pri nabavi, oziroma dopolnitvi napravnega kapitala kakor koli bodi prihranile, naj se obračajo za to podjetje, ter denejo v rezervni fond, kateri se napravi v ta namen po odkazu efektivne vsote, preliminirane za nenadne potroške.

§. 6.

Dalje se zavezujejo gospodje koncesijonarji, da hočejo za prvo upravno svetovavstvo, ki se izvoli na ustanovnem glavnem zboru, predlagati same take ude, o katerih se bodo poprej s e. kr. trgovinskim ministerstvom zmenili.

§. 7.

V zavarovanje posebnih interesov, ki izvirajo državni upravi iz tega dogovora, pristoji pravica državni upravi, po državnih v ta namen postavljenih organih, — kakor se ji bode zdelo primerno, — med delanjem in o začetku službe teh

železnice čuti nad tem, da se denarji, nabavljeni v delo in opravo železnocestnih v §. 1 imenovanih prog, res in primerno uporabijo za ta namen.

Troške tega posebnega nadzora naj gospodje koncesionarji, oziroma družba, ki se napravi, povrne v vsoti, katero ustanovi e. kr. trgovinsko ministerstvo, a katera ne sme prestopiti vsote šestdeset tisoč (60.000) goldinarjev avstr. veljave.

Poleg te pristoji državni upravi še tudi pravica, organe, katere gospodje koncesionarji, oziroma prihodnja družba postavijo za nadzor dela, za izračun, ugotovitev in navkaz zaslužkov pri delu, v tej službi potrjevati, in odobravati službena navodila, službene pogodbe in disciplinarne propise, ki se jih bodo tikali.

Takisto potrebujejo tudi višji uradniki, ki se postavijo za prihodnjo železnocestno službo, in dotična službena navodila in pogodbe vladinega odobrenja ter bode treba domeniti se z vlado, še predno se ravno imenovani organi le začasno imenujejo.

Dalje imajo gospodje koncesionarji dolžnost, izročiti višje ravnanje ali vodstvo administrativnih družbinih opravil pravšno izučenemu organu, katerega potrdi vlada.

§. 8.

Cesarski komisar, ki se postavi za železnocestno podjetje omenjeno v tem dogovoru, ima dotle, dokler bode državna uprava deležnica tega podjetja, imajoč delnice ali prioritete, pravico, ustavljati ne samo take sklepe gospodov koncesionarjev, oziroma upravnega svetovalstva prihodnje družbe, ki se ne vjemajo z Najvišjo koncesijo, odobrenimi pravili ter splošnimi postavnimi ukazili in naredbami dotičnih oblastev, temuč tudi take naredbe družbenega upraviteljstva, ki se mu zdí, da nasprotujejo posebnim iz tega dogovora državi izviračim interesom; ali komisar je dolžan zdajci obrniti se na e. kr. trgovinsko ministerstvo, da ono stvar razsodi, in ta razsodba se brez odloga izdá in naj veže družbo.

§. 9.

Ako in kolikor bi gospodje koncesionarji, oziroma delničarska družba, njihova nastopnica, ne izpolnili dolžnosti, katere jim nalaga ta dogovor, pridržuje si državna uprava pravico, plačilo še ostale kupščine zagotovljeno v tem dogovoru, za prevzete prioritete gospodom koncesionarjem, oziroma delničarski družbi, njihovi naslednici, ustaviti in namesto gotovega izplačila te proge dodelati ob trošku in na nevarnost gospodov koncesionarjev, oziroma delničarske družbe kot njihove naslednice na račun te družbe.

V takem slučaju bodo gospodje koncesionarji, oziroma delničarska družba, njihova naslednica, imeli dolžnost, nemudoma državni upravi izročiti vso gotovino, kar je še bode, in pa že plačane nabave na račun podjetja, storjena dela, stavbe, pridobljena zemljišča i.t.d.

A državni upravi bode v takšnem slučaju na voljo, pridobiti si last sestojnih delov železnice, ki se ji izročé, in sploh vseh koncesioniranih železnocestnih prog pod tem uvetom, da se koncesionarji, oziroma delničarska družba, njihova na-

stopnica, in njeni deležniki popolnem odškodujejo za to, kar so oni temu podjetju naklonili in storili, po meri njegove izkazne gotove vrednosti.

§. 10.

Določila, obsežena v členih II, III *a)*, *d)* in *e)*, V, VI in VII dogovora od 31. januarja 1875 (Drž. zak. šte. 11), izgubé z današnjim dnevom svojo moč.

§. 11.

Pričujoči dogovor se izdaje v dveh neštempljanih primerkih (eksemplarjih), katerih eden ostane v rokah državne uprave, a drugi se izročí gospodom koncesionarjem.

Na Dunaji, dne 9. maja 1876.

Za c. kr. državno upravo :

C. kr. trgovinski minister:

Chlumecky s. r.

C. kr. finančni minister:

Pretis s. r.

(L. S.)

Koncesionarji:

(L. S.) **Wimpffen** s. r.

(L. S.) **Hutterstrasser** s. r.

(L. S.) **Adolf Horst** s. r.

(L. S.) **Konst. A. Curti** s. r.

(L. S.) **August Köstlein** s. r.

